

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

52. Leonilla cum ad incestum metu inconstantem fœminam cadente cogatur à consanguineo viri sui, ideo debitum marito suo reddere, & petere ab eodem potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

LII. Leonilla cognoscitur à Consanguineo mā-
riti sui, ab hoc ad incestum illum metu graui & in
constantem fæminam cadente coacta. Nunc anxia
hæret, quomodo erga virum suum rei inscium se
gerat? Quæritur. Virum Leonilla debitum con-
jugale exigere à marito suo posse?

Videtur non posse. Ita Sanchez L. 9. de
Matr. D. 31. n. 4. Basil. Pontius L. 10. c. 7.
n. 6. Mart. Perez D. 52. sect. 4. n. 4. & alij. Fun-
damentum vnicum est, quod in eo casu non
cessauerit culpa incestus; tenebatur quippe
vitam exponere, ne consentiret. Ergo nec
excusabitur à pœna illa. Confirmatur. Me-
tus non excusans participantem cum excom-
municato à culpa non excusat eundem à pœ-
na excommunicationis C. in Sacris. de his, qua-
vi. Ergo etiam Leonilla non erit libera à pœ-
na illa ratione metus, cùm propter istum non
excusetur à culpa?

Resp. Leonillam debitum marito suo &
reddere, & exigere ab eodem posse. Ita non-
nulli apud Pontium lo. cit. Ratio est, quia v-
niuersim loquendo, metus grauis excusat à
transgressione & contumacia contra Eccle-
siasticam legem, cùm præcepta Ecclesiæ beni-
gnè sint accipienda; nec credibile fit, Ecclesi-
am velle obligare cum tanto rigore. Ergo
idem metus excusat quoque ab incurriendis
censuris, cùm pœnæ istæ non incurvantur,
nisi ob transgressionē & contumaciam con-
tra legem, vt aperte docent Nauarr. c. 27. Sum.
n. 63.

n. 63. Salas de Leg. D. II. sect. I Auila, Coninck, Filliuc. & alij, quos refert & sequitur Bonac. Tom. I. Tr. de Cens. D. I. Q. 2. pun. 3. n. 1. Confirmatur, Remigantes seu inseruientes Pyratis non incurruunt excommunicationem, si metu graui ad eam adigantur; esto spectato iure naturæ obligati sint abstinere ab ea co-operatione etiam cum graui vitæ periculo, ut docent Nauat. in C. quorundam de Iudæis notabili II. n. 18. Tolet. Sayt, Suarez, & alij, quos citat & sequitur Palao Tr. 29. D. 3. pun. 4. in fine. Similiter si adulterio annexa esset censura incurrenda, non incurreret hanc mulier, quæ ex graui metu adulterij ream se faceret, ut cum pluribus alijs docet Bonac. lo. cit. n. 5. Cur ergo Leonilla ob similem metum à pœna Ecclesiastica non eximatur?

Ad 1. in contrarium negamus consequentiā, cūm pœna hæc sit mērē Ecclesiastica, quæ, vt diximus, non nisi in contumaces statuitur, qualis non est Leonilla. *Ad 2.* Iterum negamus consequentiā propter disparitatem; nam quandocunque metus grauis incutitur in contemptum Ecclesiæ, tunc sicuti non excusat à peccato, ita neque à censura, ut docent Suarez Tom. 5. in 3. part. D. 6. sect. 93. n. 3. & seq. Coninck, Bonac. Filliuc. Tr. II. c. 8. q. 18. & hoc teste, communiter alij. Cūm ergo metus grauis incutiatur participanti cum excommunicato in contemptum Ecclesiæ, minimè

ma-
G in
nnia
n se
con-

9. de
6.7.
fun-
non
ippe
nec
Me-
com-
pœ-
, que
pœ-
non

io &
non-
ia v-
sat à
ccle-
beni-
clesi-
Ergo
endis
ntur,
con-
. Sum.
n. 63.

minimè verò Leonillæ, mirum non est, nullum pœnæ Ecclesiasticæ subijci, non autem istam.

LIII. Leopoldus Princeps ob annonæ Charitatem mandat in tota prouincia, grauiterque obligat singulos, ne quis frumentum exportet. Gemesindus Parochus haud ignarus huius legis, illektus tamen maiore pretio, quo extra prouinciam venditur frumentum, evehit istud in magnacopia, sed deprehensum tandem à Ministris Leopoldi auferatur. Contra quod dum vehementer conqueritur Gemesindus, obiecitur ipsi, quod non tantum contra mandatum Principis fecerit, sed negotiatione suâ etiam Priuilegio Clericali se priuauerit? Queritur 1. Vtrum Gemesindus Parochus teneatur lege sæcularis Principis. 2. Vtrum non parendo peccârit. 3. Vtrum in hoc casu negotiationem prohibitam exercuerit?

Videtur directè, & per se potestate directuâ ligati. Ita Palao Tr. 3. de legib. D. 1. pun. 24. §. 6. n. 6. plures pro se referens. Ratio est, quia Clerici sunt Ciues & partes præcipuæ ciuilis Reipublicæ, ac proinde Gubernatori politico Reipublicæ debent esse subiecti. Atqui Gubernator politicus iurisdictionem temporalem in illa Republica habens est Princeps sæcularis. Ergo iste leges imponere potest, quæ & eorum statui & reipublicæ conuenientes sint; alias etiam non tenerentur Clerici leges, & valorem contractuum, monetarum merci-